

ПРЕДГОВОРЪ.

Читатели!

Въ сегашно-то време сички просвъщени възпита-тели и учени учители обърнали свое си вниманіе, да развѣждатъ отъ рано умственны тѣ способности на дѣтца-та. И спореди това, сѣки отъ тѣхъ е прибѣгналъ да тръси леки и лесны средства, съ кои да уприличятъ дѣтски-тѣ занятія не кѣту работѣ, — а забавѣ и дѣтскѣ играчкѣ. По тѣзи причинѣ тѣ сѣ растръсили за онова, що дѣтца-та любѣтъ, онова, което тѣхъ по вече заемва и насърчва тѣхно-то любопытство: дава още волѣж на весели-тѣ и пріятны-тѣ имъ дѣтски въображенія, кои и ся на-сърчвѣтъ отъ учителя, по тѣхно-то щеніе. Такива пріятны за дѣтца-та въ първы възрасть занятія можѣтъ да бждѣтъ: бавилки дѣтски, приказки, пѣсни, гатанки и др.

Отъ 1861 и 2 години въ Русіѣ сѣ ся наченали да ся издавѣтъ описанія и дневници собствено по тѣзи часть, такива сѣ: «Учитель», «Дѣтскій міръ», «Дѣтско чтеніе» и други.

Такива дневници азъ сѣ ималъ удоволствіе да четѣ постоянно. Отъ тѣхъ и тѣхно-то направленіе азъ